

[Ragnhild Andersen.]

om også mit parti er tilhænger af sparsommelighed med offentlige midler, er der efter vor mening forskellige måder at spare på. Det kan aldrig være rigtigt at spare sådan, at det går ud over en nations sundhed, og det er det, man gør i denne tid, hvor man afviser brændselhjælpen til rentemodtagerne, som de to partier gør, idet de pure afviser brændselhjælp til de arbejdsløse og forsøger at sætte bremsen herfor. Det er nationens sundhed, det går ud over, og de to partier får herved ansvaret for, at vort land, som tidligere havde en forholdsvis høj social standard i sammenligning med andre lande, drives tilbage til madspændens dage — om jeg må sige det sådan — en periode, der efter min mening skulle være forbi i vort land.

Det ærede medlem fru Gertie Wandel, ordføreren for det konservative folkeparti, sagde, at hun kunne ikke gå med til denne brændselhjælp på 45 kr., fordi der i udvalget ikke var kommet oplysninger frem, som havde overbevist hende og hendes parti om nødvendigheden af at give denne hjælp. Når det ærede medlem ikke har fået disse oplysninger i udvalget, skal jeg gøre et lille forsøg på at fremkomme med visse oplysninger, som måske kan ændre det ærede medlems og hendes partis holdning.

Den 11. februar i år læste jeg en beretning fra De samvirkende Menighedsplejer i København, som gør et stort arbejde for at hjælpe nødstedte og nødlidende syge og gamle i hovedstaden. Søster Gerda fortæller om sit arbejde mellem syge og gamle i et distrikt ude på Amager, hvor de syge og gamle og enlige mødre er i nød, og om, hvordan Menighedsplejen må gå rundt med madspanden i de værste vintermåneder og uddele ikke mindre end 450 000 portioner varm mad for at sikre, at disse familier får varm mad. Søster Gerda oplyser, at i dette distrikt på Amager er der masser af små lejligheder og gamle huse, hvor man ikke skal lede længe for at finde lidet misundelsesværdige skæbner, som vinterbespisningen betyder både økonomisk aflastning og opmuntring for. Hun opfordrer derfor til at give flere penge til fadderskabsindsamlingen og oplyser, at hver sygeplejerske som regel får tildelt 20 portioner at

disponere over, men at det er ikke så lidt af et hovedbrud at få dem til at slå til.

Søster Gerda oplyser videre — hvis jeg må have lov til at citere —:

„Undertiden må man gribe til den udvej at dele bespisningsperioden, for at alle de trængende, man har inden for sit distrikt, kan få rimelig lod og del af det store gode, som den varme mad er for disse mennesker.“

Og hun siger videre:

„Det er ikke let for enlige gamle at få aldersrenten til at strække til, når de bor i en dårlig lejlighed, hvor opvarmningen kræver meget af det dyre brændsel. Helt galt bliver det, når svagelighed kommer til. Gigten kan blive så fæl, at de ikke evner at hente brændsel selv, og på gaden efter varer kan de aldrig komme. Hver en smule, de skal have gjort, koster penge. Et par kroner om ugen til en stor skoledreng eller -pige for at bære brændsel op og et enkelt bysærinde i ny og næ letter straks den slunkne portemonnæ for en tikrone seddel om måneden. Der kan kun skæres ned på ét område, og det er kosten. Den svinder i vintermånederne ind til en stereotyp menu bestående af grød, kartofler, tynd te eller kaffe, og det er hverken sundt eller særlig opmuntrende i en øvrigt temmelig ensformig tilværelse.“

Yderligere oplyser søster Gerda om invalidernes vanskeligheder følgende:

„Selv om ældre mennesker tit har små fornødenheder, og trange kår har gjort det nødvendigt at resignere, så kan hverken sparsommelighed eller nøjsomhed hjælpe dem over de perioder, da sygdom eller andet uheld sætter ind. Jeg har en ægtepar i tresserne, hvor konen oppebærer invaliderente — hun er så immobil at hun aldrig kommer på gaden. I foråret brækkede manden hoften, måtte opholdes sig længe på hospitalet og er nu raskmeldt, men det er ikke let for en mand som har passeret de tres, at få arbejde. Der er smalhans til huse, og her er bespisningen næsten en forudsætning for at komme gennem vinteren.“

Søster Gerda fortæller også om en enlig moder med 4 små piger:

„Samme trange kår deler en enlig